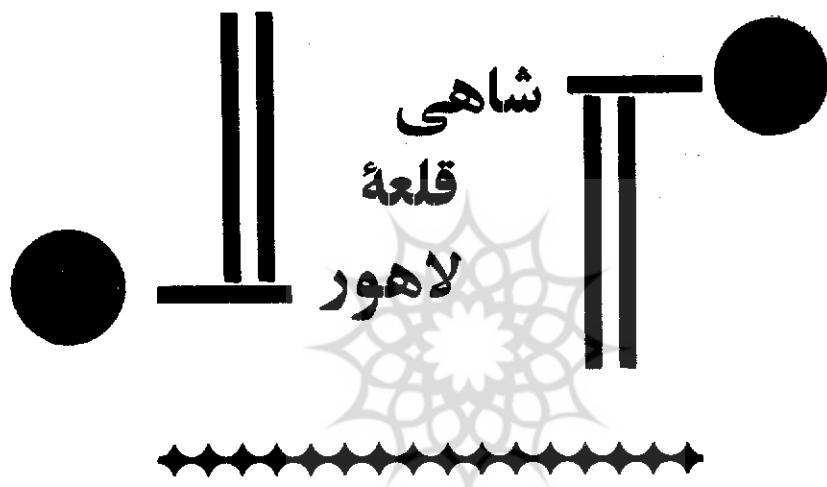

از : محمد حسین تسبیحی

قلعه شاهی یا شاهی قلعه لاهور از اعجوبهای بنایهای تاریخی عالم است . شاهی مسجد و شاهی قلعه و آرامگاه علامه دکتر محمد اقبال لاهوری و آرامگاه رنجیت سنگھه و مناره یادگار پاکستان در یک نقطه لاهور واقع شده‌اند یعنی در ساحل رود راوی (راوی دریا) .

در قلعه شاهی لاهور کاخهای بزرگ پادشاهی ، کتابخانه ، مسجد کوچک و بزرگ ، حمام ، خوابگاه ، زرادخانه ، پاسدارخانه ، آشپزخانه ، دیوان خاص ، دیوان عام ، و اصطبل شاهی و مکانهای دیگر بنا گشته است . ۴۲۷ متر طول و ۳۴۰ متر عرض آن است : یعنی ۱۴۵۱۸۰ متر مربع مساحت دارد . هر کس بخواهد دقیقاً آن را دیدار کند باید چند روز وقت صرف کند . تاریخچه قلعه شاهی لاهور چنین است که نخست بخشی از آن برای

دختر زیبای راجه رام چندرجی به نام «لو» ساخته شده است. از راجه رام چندرجی ۱۲۰۰ قبل از میلاد تا ۸۰۰ قبل از میلاد مورخان یاد کرده‌اند. پس از آن نیز برقار بوده است.

در سال ۴۱۶ هجری قمری سلطان محمود غزنوی بدان قلعه وارد گشته و آن را محل افواج خود قرار داده و سپس شهاب الدین غوری بر آن دست یافته تا بالاخره دوره قدرت و شکوه و سعادت قلعه شاهی فرا رسیده است. لشکریان مغول و هلاکو و تیمور اگرچه جهان قرن هفتم و هشتم و پنجمی از قرن نهم را به وحشت انداختند و نیمی از جمعیت ایران را وهمه سرمايه‌ها را نایبود کردند اما بازماندگان آنها که مسلمان شدند و مسلمان ماندند آبادیهای بسیار از خود به جای گداردند و سبب رونق علم و هنر و فرهنگ و ادب گشتند که قلعه شاهی و شاهی مسجد در لاهور یکی از آنها است. اکبر شاه پادشاه مغول در اوایل قرن دهم هجری ساختمان فلی این قلعه را آغاز کرد. مقداری از دیوار و دولتخانه خاص خود را با مسجد کوچکی ساخت. در زمان جهانگیر پادشاه، کاخ ویژه دیگری با چند بنای دیگر و دفتر دییران ساخته شد. بهترین بناها در زمان شاه جهان صورت تحقق پذیرفت. شش محل (کاخ آینه) دیوان عام، دیوان خاص، خلوت خانه، خوابگاه، حمام، مسجد بزرگ، کتابخانه و مکانهای دیگر از قبیل سردا بهای ساخته شد. در زمان او رنگ زیب دروازه عالمگیری و آرایش دیوار قلعه و کنگرهای و جاده فیل (هاتهی کاراسنه یا هاتهی پیر) بنا گردید. مهاراجه رنجیت سنگه نیز بیرون دیوار قلعه را تعمیر کرد و سنگ مرمر سردر بیرونی را کار گذاشت و چند جای دیگر را مرمت نمود.

قلعه شاهی لاهور در سال ۱۸۴۶ میلادی به دست انگلیسها افتاد و محل خوبی برای سربازان انگلیسی گردید و تاموقعی که انگلیسها رفتند در حقیقت محل فرمانروایی آنان بود و بنابراین در حدود ۸۲۸ سال مرکز حکومت پادشاهان و دولتها بوده است. پادشاهان مغول بر آبادانی آن بسیار افزودند چنانکه هم‌اکنون کاخ آینه (شش محل) و دیوان عام و دیوان خاص

از شاهکاریهای صنعت معماری عالم است ، اما در زمان حکومت سیکها و انگلیسها خرابی و ویرانی فراوان دید چنانکه آثار و نشانهای آن باقی است. اکنون برای گردش به قلعه شاهی لاهور می‌رویم . آنگاه که ازمحوطه خوش منظره باغ مسجد شاهی و کنوار آرامگاه علامه دکتر محمد اقبال لاهوری می‌نگریم ، دیوارها و دروازه و برجهای کوچکی که قلعه دربرابرمان خودنمایی می‌کند . راه شیبدار سرخگون آجری دروازه قلعه ، یادگار خروج و ورود سپاهیان شاهی بوده است . برجها و گنبدها نشانه استواری قلعه است . دروازه اصلی قلعه را بسته‌اند اما در دروازه فرعی آن گشوده و بلیط ورودی ۳۰ پیسه است . وقتی وارد قلعه می‌شویم ، دیوارهای کاشی کاری شده را مینگریم که تصاویر زیبایی بردوی کاشی نقش کرده‌اند . این تصاویر به سیک دوره مغول است که شامل جنگ فیل‌ها ، میدان شکار ، چوگان بازی ، کشتی گیری ، اسب‌سواری ، بازاندازی ، شترسواری ، میدان کارزار و امثال اینها میباشد . ارتفاع این دیوارهای کاشی کاری تقریباً بیست متر است . از این محل میگذریم و وارد جایی می‌شویم که آن را راه فیل رو یا هاتھی کاراسته (هاتھی پر) می‌نامیدند و آن پلکانی است طولانی با دیواری عظیم در طرفین آن که فیلهای شاهی و فیل سواران از آن میگذشتند و برقسمتهای مرتفع قلعه صعود می‌کرده‌اند . این راه هر ایرانی را به یاد پلکان تخت جمشید می‌اندازد که اسبان از آن عبور میکرده‌اند . راه دیگری نیز وجود دارد که اکنون اتومبیل رو شده و در قدیم محل عبور سپاهیان بوده است . در طرفین این راه دیواری قطور است که با آجرهای سرخ رنگ ساخته شده و در وسط این راه پل بزرگی بردوی آن ساخته‌اند که فیل سواران از روی آن عبور میکرده‌اند . آنگونه که من دقت کردم و جست وجو نمودم ، تقریباً نیز قلعه را سردا بهای عظیم و شگفت‌آور ساخته‌اند که هنگام ضرورت و حمله دشمن بدانجا پناهندگی گشته‌اند .

از راه فیل (پلکان فیل) به قسمت مرتفع قلعه شاهی میرسیم ، در این قسمت منظره‌یی شگفت‌آور از کاخ‌های باشکوه شاهی و باغ‌ها و چمن‌کاریها و

درختان شاهی در برابر مان قرار می‌گیرد . از دروازه‌یی می‌گذریم که از تفاسع این در حدود ده متر است و روی آن فوشه‌اند «شش محل » یعنی «کاخ آینه» در اینجا به ایوانها و طاق‌نمایها و خوابگاه‌ها و خلوت‌خانه‌هایی وارد می‌گردیم که همه از سنگ مرمر سفید ساخته شده‌اند و درون آنها مینیاتوری و آینه‌نوری شده است . ستونها ، پنجره‌ها ، طاقچه‌ها ، طاق‌دیس‌ها ، هزاره‌ها همه از مرمر خالص است .

یکی می‌گفت : «صدھا نوع جواهر گرانها در لابلای این سنگها و شیشه‌ها کار گذاشته شده بود که همه را ویرانگران کندند و برداشت «وجاهات خالی آنها را به من نشان می‌داد .

شش یعنی «شیشه‌وآینه» و «محل» یعنی «کاخ و قصر» و «ششم محل» یعنی «کاخ آینه» .

شش محل را طوری ساخته‌اند که از ایوانها و پنجره‌ها و بهارنشین‌های ساحل رود پر آب (راوی دریا) نمایان است . و منظره‌بی زیبا دارد . شاهی مسجد و بخش‌های مختلف لاهور و منارة یادگار پاکستان بسیار زیبا نمایان است .

پس از شش محل ، به بخش‌های دیگر می‌رسیم که هم‌ترین آن‌ها دیوان خاص است .

دیوان خاص گویی یک بنایی مرمرین است از یک قطعه سنگ مرمر ، ذیرا گف مرمر ، حوض مرمر ، پنجره‌ها مرمر ، درها مرمر ، سقف مرمر ، ستونها مرمر ، ته ستونها و سرستونها مرمر است آنهم مرمر سفید . ۲۶ ستون طریف مرمرین شاهکار فن سنگ‌تراشی می‌باشد . خاصیت دیوان خاص این بوده که پادشاه شورای عالی وزیران و دبیران و استانداران و کارگزاران رادر آن تشکیل می‌داده است و خود بر کرسی مرمرین که هنوز موجود است جلوس می‌فرموده است . البته شاعران و مدحیحه سران و داشمندان درجه اول نیز در دیوان خاص بارگیری یافتنند .

از دیوان خاص بیرون می‌شویم و بنای‌های گوناگون دیگر را می‌نگریم ،

مانند حمامها با طرز مخصوص آن روزگار، خوابگاهها، کتابخانه‌ها، خلوت خانه‌ها و امثال آن تا این که می‌رسیم به موزه شاهی قلعه وارد آن می‌شویم.

در موزه شاهی قلعه، نمونه‌هایی از کهن‌ترین آثار تاریخ حاضر به معرض نمایش گذاشته شده است. کتابهای خطی با مینیاتورهای زیبا بزمی فارسی و عربی و اردو، مرقعات خوشنویسان قدیم و جدید، تابلوهای نقاشی مخصوصاً از دوران سلطنت انگلیس‌ها و نجیب‌سینگهه برپا کستان و دربار پادشاهان بسیار ارزشمند و دیدنی است. در کنار این تابلوها، قصایدی غرایه فارسی‌شبیه تو مدار با نقاشی‌ها و مینیاتورهای قرن دهم ویا زدهم و دوازدهم آویخته شده که سند مهم نفوذ فارسی در میان حکام و عاملان انگلیسی بوده است. مثل در مدح شیر سنگهه قصیده‌یی در کنار تصویرش هست که در هرمصراع، لفظ شیر دامفرد و مرکب سه‌بار تکرار کرده است به این مطلع:

شیر ب ب و شیر آب و شیر ابان

شیرام و شیرا مسر و شیر امان

شیر بین شیر بند و شیر آهنج

شیر بس شیر باز و شیر میان

و مقطع :

فادر از وصف شیر مردی اوست

شیر میدان نظم و شیر بیان

در سال ۱۸۴۹ میلادی که پسر مهاراجه سینگهه از پنجاب میرفته است

شاعری به نام مفتی غلام سرور لاهوری قصیده‌یی به فارسی بدین

مطلع :

چون شه پنجاب از پنجاب رفت چشم سان از چشم مردم آب رفت

این قصیده و قصاید دیگر به فارسی در تابلوهای مینایی و مینیاتوری

در کنار تصویر او ویا دیگر تصاویر آویخته شده است. لوازم جنگ و اسلحه

گرم و سرد و سواری که برآسب سفید سوار است در این موزه دیده می‌شود.

اما از همه جالب‌تر نمونه بنای زیبای تاج محل (قصر تاج) است که از عاج

(دندان فبل) ساخته شده و روی پایه‌یی از چوب صندل نهاده شده است و آن قدر زیبا و دل آویز است که دیده از دیدنش و دل از پسندیدنش بسا زبان آفرین میگویند .

این نمونه تاج محل را گویا انگلیسها برده بودند و لیکن دوباره پس گرفته شد . اصل تاج محل اکنون در هندوستان است و آن مقبره‌یی است عالی و باشکوه در شهر آگره در ساحل جمناو . ملکه نور حهان بسا نور محل زن شاه جهان به وقت وضع حمل در گذشت . این بنای زیبا و یکتا و بی همتا بر سر گور او ساخته شد و سپس شوهرش نیز در کنار او دفن گردید . گویند بنای آن ۲۲ سال به طول انجامید (۱۰۴۰ هجری قمری) .

باری از موزه بیرون میشویم و به سوی کتابخانه قلعه شاهی روان میگردیم . در آنجا مورد استقبال کتابدار مهربان و دانشمندو کتابشناس آن واقع میگردیم . کتابهای خوب فارسی وارد و انگلیسی خطی و چاپی را دیدار میکنیم و به سوی عجایب گهر (عجایب خانه) یا موزه اسلحه های گرم و سرد روان می‌شویم . تیر و کمان ، شمشیر و سپر ، زویین و خنجر ، تفنک و مسلسل ، توبو خمپاره را در کناره‌ی نمایش گذارده و سال وتاریخ و میدان جنک آنها را توضیح داده‌اند .

شاید یکصد نوع تفنک که بعضی از آنها تا سه متر بلندی دارند در عجایب خانه شاهی قلمه باشد .

شاهی قلعه برای آماده کردن آثار باستانی و پاک و تمیز نگاه داشتن آنها ، آزمایشگاهی در زیرزمین بخشی از قلعه دایر کرده است ، به آنچنانی کام نهادم .

آقای شیخ نذر محمد راهنمای من ، مرأ به آقای چودھری رحمت الله رئیس آزمایشگاه معرفی کرد ، وی مشغول آماده کردن مجسمه‌یی بر نز میبود که میگفت از دوهزار و پانصد سال پیش است ودر نظر است آن را برای جشن‌های دوهزار و پانصد ساله شاهنشاهی ایران به معرض نمایش

گذاریم . اشیای بسیار کهن باستانی در این آزمایشگاه دیدار کردم .

پس از آزمایشگاه شاهی قلمه به سوی دیوان عام روی آوردم . این ساختمان کلیه از سنگ سرخ بنا گشته است و سقف آن را که گویند سیکها خراب کرده بودند انگلیسها با چوب ساختند . ۶۴ ستون دارد که همه از از سنگ سرخ است . پنجره و درها سنگ مرمر است .

اکبر شاه آن را ساخته و جای نشستنش نیز از مرمر سفید است که تختی است مرتفع و در طرفین آن جای خواص و زراوحکما . نیز این دیوان عام ، سردابی است تاریک و کناره های آن فرد هایی است به ارتفاع یک متر از سنگ سرخ که بعضی از آنها خراب شده است .

در بر این دیوان عام محوطه بی است وسیع که مقداری از آن گل کاری و چمن است و در کناره ها و وسط چمن درخت های عظیم سایه افکن است . خاصیت دیوان عام این بوده که هر کس می توانسته در هنگام بار عام بدان وارد شود و قصه عرض کند و تظلم نماید و بدین جهت وسعت آن بسیار است .

از زیر سقف این دیوان عام ، بخشی از منظره شهر لاهور دیدنی است .

در این موقع آقای دکتر بشیر حسین و آقای شیخ فخر محمد یادآور شدند که زنگ اختتام بازدید از قلمه نواخته شده و بهتر است زودتر خارج شویم . گفت : من هنوز از دیدن این بناهای زیبای هم عصر صفوی و همانند چهل ستون و عالی قاپو سیر نشده ام ، شما بروید و مرا به حال خود بگذارید .

گفتند : اگر ما برویم ، شما را اجازه نخواهند داد بمانید . بنابر این ناچار شدم به راه بیفتم .